KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1955/79

af 5. september 1979

om ændring af forordning (EØF) nr. 193/75 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsvarer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1547/79 (2), særlig artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 6, samt de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger vedrørende fælles markedsordninger for landbrugsvarer, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 4, stk. 3, tredje led, i kommissionens forordning (EØF) nr. 193/75 af 17. januar 1975 (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1118/79 (4), er det fastsat, at der ikke kræves licens for gennemførelse af forretninger omfattende mængder, for hvilke sikkerhedsbeløbet, for den tilsvarende licens er mindre end eller lig med 2 RE; i artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 193/75 er det fastsat, at der ikke kræves sikkerhedsstillelse i forbindelse med en licens, hvor beløbet for sikkerhedsstillelse er under eller lig med 2 RE; i artikel 18, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 193/75 er det fastsat, at hele sikkerheden kan frigives såfremt den sikkerhed, der ville fortabes, er mindre end eller lig med 2 RE;

uden at dette berører gældende undtagelser fra artikel 4, stk. 3, tredje led, i forordning (EØF) nr. 193/75 med hensyn til olivenolie, hybridmajs til udsæd og produkter fra sukker-, isoglucose- og vinsektoren, bør disse grænser sættes op for at forenkle proceduren, når der er tale om små mængder;

når grænsen sættes op til 25 ECU, må der skabes garanti for, at den manglende sikkerhedsstillelse ikke medfører misbrug af bestemmelsen; det bør derfor fastsættes, at licenserne skal tilbagesendes til det udstedende organ, for at det kan kontrollerer, om forpligtelsen til at indføre eller udføre er blevet opfyldt;

i Rådets forordning (EØF) nr. 652/79 af 29. marts 1979 (5) fastsættes koefficienten for omregning til ECU af beløb udtrykt i regningsenheder (RE);

i sag 122/78 har De europæiske Fællesskabers Domstol udtalt, at artikel 18, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 193/75 ikke er gyldig i den nuværende affattelse i den henseende, at fortabelse af sikkerhedsstillelsen vedrørende licensen ikke er berettiget som følge af, at beviset for opfyldelse af de pågældende forpligtelser ikke er blevet ført i rette tid;

det er nødvendigt at vide, om forpligtelsen til at indføre eller udføre er blevet opfyldt;

føres beviset ikke inden for et rimeligt tidsrum, er det rimeligt at antage, at forpligtelsen til at indføre eller udføre ikke er blevet opfyldt, med det resultat at sikkerhedsstillelsen fortabes, udtagen i tilfælde af force majeure;

såfremt beviset forelægges inden for en yderligere periode, hvor en omhyggelig forretningsdrivende kan forventes at træffe foranstaltninger med henblik på at få sikkerhedsbeløbet refunderet, tilbagebetales det fortabte beløb, bortset fra en passende andel som følge af den omstændighed at beviset er ført for sent og den deraf følgende ekstra administration;

af disse årsager må artikel 18, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 193/75 ændres;

eftersom den nugældende bestemmelse ikke længere finder anvendelse, vil det være formålstjenligt at lade den ændrede bestemmelse gælde alle tilfælde, hvor spørgsmålet om frigivelse af sikkerhedsstillelsen endnu ikke er afgjort på denne forordnings ikrafttrædelsestidspunkt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overenstemmelse med udtalelse fra alle berørte forvaltningskomiteer —

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 1.
(3) EFT nr. L 25 af 31. 1. 1975, s. 10.
(4) EFT nr. L 139 af 7. 6. 1979, s. 12.
(5) EFT nr. L 84 af 4. 4. 1979, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 193/75 foretages følgende ændringer :

1. Artikel 4, stk. 3, sidste led, affattes således :

   »— er af et omfang, som ville have nødvendiggjort, at der udstedes en licens, for hvilken sikkerhedsbeløbet er mindre end eller lig med fem ECU.«

2. Artikel 5, stk. 4, sidste afsnit, affattes således :

   »Er det samlede beløb for sikkerhedsstillelse i forbindelse med en licens fem ECU eller derunder, kræves der ikke sikkerhedsstillelse.«

3. I artikel 5, stk. 4, indsættes følgende afsnit :

   »Medlemsstaterne kan endvidere udstede licenser uden sikkerhedsstillelse, når sikkerhedsbeløbet er mindre end eller lig med 25 ECU, under forudsætning af at ansøgningerne indsendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgeren er bosat. Disse licenser skal tilbagesendes til det udstedende organ snarest muligt og senest inden gyldighedsperiodens udløb.«

4. I artikel 8, stk. 1 og 2, ændres »regningsenheder« til »ECU«.

5. Artikel 18, stk. 2, sidste afsnit, affattes således :

   »Hvis den sikkerhed, som ville være fortabt, er mindre end eller lig med fem ECU for en licens, kan medlemsstaten frigive hele sikkerheden.«

6. Artikel 18, stk. 4, affattes således :

   »4. a) hvis de i artikel 17 omhandlede beviser ikke er blevet ført inden 6 måneder efter licensens udløb, fortabes sikkerhedsstillelsen, undtagen i tilfælde af force majeure.

   b) Hvis beviserne imidlertid føres efter udgangen af den sjette, men inden udgangen af den fireogtyvende måned efter licenes udløb, tilbagebetales et beløb.

   Det beløb, der skal tilbagebetales, udgør 80 % af den i henhold til litra a) fortabte sikkerhedsstillelse med fradrag af det beløb, der fortabes i henhold til bestemmelserne i stk. 2.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 1, nr. 1, 2, 3, 4 og 5, anvendes fra den 1. oktober 1979.

Artikel 1, nr. 6 anvendes ligeledes på licenser, som er udstedt inden dagen for denne forordnings ikrafttræden, dersom der ikke er truffet afgørelse om frigivelse af sikkerhedsstillelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. september 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand